

Klub 60+

Pensionistforening for tidligere medarbejdere i Fødevarerministeriet og for nuværende 60+ -medarbejdere

Fra Anne Grethe Lassen's foredrag i Klub 60+

Mandag den 16. september 2013

Inden foredraget kl. 15 kunne Klub 60+'s medlemmer nyde en kop kaffe i frit samvær og samtale, mens Anne Grethe Lassen stillede sit udstyr op med hjælp fra sin mand, der er dirigent og har dirigeret orkestre i bl.a. Wien, Hamburg og Tokyo.

Anne Grethe Lassen har været ansat på Det Kgl. Teater i 25 år og derefter 15 år på Det Ny Teater. Hun opsagde sin stilling i 2008 og bor nu i Dragør. Først efter sin pensionering har hun kunnet følge sin mand på dennes mange rejser med kortere og længere tids ophold i musikkens hovedstæder.

Anne Grethe Lassen er student fra Ålborg. Hun ville have studeret jura, men teaterchefen på Det Kgl. Teater, Peer Gregaard, søgte en sekretær. Anne Grethe Lassen søgte stillingen. Hun blev i ansættelsessamtalens løb spurgt, om hun var interesseret i teater. Det benægtede hun, og så fik hun stillingen.

Peer Gregaards sekretariat var ganske lille, og Anne Grethe Lassen kom derfor tæt på de øvrige chefer: Balletmester Flemming Flindt, operachef John Winther m.fl. Også skuespillerne kom hun tæt på, men første gang Poul Reichardt kom ind på kontoret, blev hun alligevel meget benøvet. Det var ofte Anne Grethe Lassen, der tog telefonen. Det kunne også være overvældende, som dengang en herre i telefonen sagde: "Det er kongen". Frederik IX ringede jævnligt for at aftale tidspunkter, hvor han kunne dirigere Kapellet. (Dacapo har i 1999 i anledning af 100 årsdagen for kongens fødsel udgivet en CD med indspilninger fra 1948).

Skuespilchefen, Torben Anton Svendsen, havde slet ikke nogen sekretær. Han overtog senere posten som operachef, mens han fortsatte som skuespilchef. Så fik han et sekretariat på hele 5½ personer med Anne Grethe Lassen i spidsen. De kendte alle hinanden og alle kendte forretningsgangene m.v. Senere blev sekretariatet på 30 personer, og så kneb det lidt mere med den direkte kontakt.

Der var vidunderlige skuespillere og balletmester Flemming Flindt havde også succes, men det gik knap så godt for operaen. Peter og Pia Borgvardt udbredte operaen på skolerne og Holger Boland og Aage Haugland på B &

Klub 60+

Pensionistforening for tidligere medarbejdere i Fødevarerministeriet og for nuværende 60+ -medarbejdere

W. Der kunne skaffes penge til skuespillet, men det kneb med penge til operaen. Anne Grethe Lassen fik imidlertid oprettet en fond til fordel for operaen.

Anne Grethe Lassen mener, at der skal være noget at lave, ellers mister man sit selvværd, og så gik hun ellers i gang med at arrangere en fest på Gl. Scene i anledning af Ebbe Rodes 80-års fødselsdag 10. maj 1990. Det blev en storslået fest med Aage Haugland som syngende konferencier. Ebbe Rode var kendt for at være ”Damernes ven” og derfor begyndte festen med indmarch af en række kvindelige skuespillere, herunder Bodil Kjer, Helle Virkner og Nina Pens, og kapellets damer og operakorets damer afsluttende med gud Amor (fra balletten Amors og Balletmesterens Luner), alle med en rød rose til fødselaren. Et særligt indslag var Linie 3 i form af Susse Wold, Lise Ringheim og Githa Nørby som 3 gange Dolly Parton til koreografi af Britt Bendixen.

Anne Grethe Lassen viste en optagelse fra festen. Den var optaget af en af orkestrets ansatte. Det var meget lykkeligt, at vedkommende havde ånds-nærværelse nok til at fornemme, at denne begivenhed ville være noget ganske særligt, noget, der burde bevares for eftertiden. Der findes nemlig ingen officielle optagelser fra TV eller andre. Til festen var fremstillet en T-shirt med navnene på de medvirkende, som ansatte på teatret havde på denne aften.

Vi så også en optagelse fra et andet lignende arrangement for Helle Virkner i Bikubens gård i Silkegade. Helle Virkner skulle selv have været konferencier, men dette hverv fik hun hurtigt skubbet over til Preben Kristensen. Her fik samme Preben Kristensen et stort ønske opfyldt, nemlig at synge opera, idet han sammen med Gert Henning-Jensen sang duetten fra Don Carlos. Og Ib Hansen sang for Helle Virkner ”Mor er den bedste i verden”.

Ud over foredraget eller causeriet var strøet en mængde korte anekdoter, om en instruktion af Misanthropen med publikum på, som gik helt i opløsning, om James Price som praktikant på teatret og om honorarer udbetalt i kontanter i pausen til verdensstjerner m. m. m.

Vi fik i det hele en usædvanlig og usædvanligt spændende beretning om teatret fra en vinkel, som de færreste af os ellers har mulighed for at komme til at kende, fortalt af en person med et stort personligt kendskab til teatret og teatrets mennesker.